

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

19 maart 2003

ONTWERP VAN DECREET

**houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991
inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen**

AMENDEMENTEN

voorgesteld na indiening van het verslag

Zie :

1559 (2002-2003)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : Verslag
- Nr. 4 : Reflectienota

AMENDEMENT Nr. 20

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 2

De bij 7° voorgestelde tekst van 55° vervangen door wat volgt :

“55° vergunde mestproductie : de mestproductie waarvoor een geldige milieuvergunning bestaat, berekend op basis van het aantal vergunde dieren en de uitscheidingsnormen van artikel 33, § 2 ;”.

VERANTWOORDING

Precieze, ondubbelzinnige definiëring van de ‘vergunde mestproductie’.

Het decreet gebruikt regelmatig de term ‘vergunde mestproductie’. De milieuvergunning maakt echter geen melding van de hoeveelheid mest die geproduceerd mag worden door een bedrijf of inrichting. Dit amendement maakt het voor boeren mogelijk om precies uit te rekenen welk hun vergunde mestproductie is.

aangifte bij de Mestbank ten opzichte van het aantal hectare cultuurgrond van de gemeente ;

61° veevoederfabrikant : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die producten voor de diervoeding die difosforpentoxyde of stikstof bevatten produceert of fabriceert, die de grondstoffen in haar bezit heeft in een tussenstadium voor ze in het verkeer worden gebracht, met inbegrip van de be- of verwerking en de verpakking, en die deze producten rechtstreeks of via tussenpersonen aan producenten levert ; de akkerbouwers die vruchten afkomstig van hun landbouwbedrijf rechtstreeks leveren aan producenten, worden niet als fabrikanten in de zin van dit decreet beschouwd ;

62° invoerder van veevoeder : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die producten voor de diervoeding die difosforpentoxyde of stikstof bevatten, invoert en die producten rechtstreeks of via tussenpersonen aan producenten levert.”.

VERANTWOORDING

Definiëring van de begrippen ‘reële gemeentelijke productiedruk’, ‘veevoederfabrikant’ en ‘invoerder van veevoeder’.

In punt 60° wordt het begrip “reële gemeentelijke productiedruk” toegevoegd, daar dit nodig is voor het amendement tot wijziging van artikel 9, § 4.

In 61° en 62° worden respectievelijk de begrippen ‘veevoederfabrikant’ en ‘invoerder van veevoeder’ toegevoegd als nieuwe begrippen in het kader van de mestverwerkingsplicht van de veevoederindustrie, zoals bepaald door het amendement tot invoering van een artikel 9ter.

AMENDEMENT Nr. 21

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 2

Een 8° toevoegen, dat luidt als volgt :

“8° aan artikel 2, tweede lid, worden de bepalingen 60°, 61° en 62° toegevoegd, die luiden als volgt :

“60° reële gemeentelijke productiedruk : de verhouding van de werkelijke productie van kg difosforpentoxyde van alle inrichtingen van de gemeente op basis van de laatste

AMENDEMENT Nr. 22

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 4bis (nieuw)

Een artikel 4bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 4bis

In artikel 6, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt de inleidende bepaling van het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Met ingang van 1 januari 2003 wordt, wanneer de producent of gebruiker overeenkomstig de bepalingen van artikel 20bis heeft gekozen voor het forfaitaire stelsel, het mestoverschot van een bedrijf voor een bepaald kalenderjaar berekend als de som van de mestoverschotten van elke landbouw- en/of vee­teeltinrichting en/of deel hiervan van het bedrijf. Bij die berekening worden negatieve mestoverschotten in de som opgenomen. Het mestoverschot van een landbouw- en/of vee­teeltinrichting en/of een deel hiervan voor een bepaald kalenderjaar wordt als volgt berekend :”. ”.

VERANTWOORDING

Mesttekorten of negatieve mestoverschotten moeten worden meegerekend bij de bedrijfsbalans.

De berekening van de mestoverschotten in het huidige Mestdecreet is onlogisch en onbillijk. Het mestoverschot wordt per bedrijf berekend, maar alleen op basis van de positieve mestoverschotten van de inrichtingen. Mesttekorten, of negatieve mestoverschotten, worden niet in rekening gebracht. Er wordt ook geen rekening gehouden met de totale oppervlakte van de cultuurgronden die tot het bedrijf behoren. Deze wijziging heeft tot doel bij de berekening van het mestoverschot per bedrijf de mestproductie van het bedrijf af te wegen tegenover het geheel van cultuurgronden die tot het bedrijf behoren.

AMENDEMENT Nr. 23

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 6

2°, 3°, 4°, 5° en 6° vervangen door wat volgt :

“2° § 2 en § 3, tweede lid, worden opgeheven ;

3° in § 4 worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Overeenkomstig de regels, vermeld in het tweede lid, wordt elk bedrijf aan de mest-verwerkingsplicht onderworpen dat ten minste één vee­teeltinrichting omvat die of één deel van een vee­teeltinrichting omvat dat :

- a) blijkens de laatste aangifte behoort tot een bedrijf waarvan de bedrijfsmatige mestproductie MPp 7.500 kg difosforpentoxyde of meer bedraagt ;*
- b) en gelegen is in een gemeente met een reële productiedruk van meer dan 100 kg difosforpentoxyde.*

De bedrijven, bedoeld in het eerste lid, moeten ten minste het volgende percentage van hun bedrijfsmatige overschot van dierlijke mest of een hiermee overeenstemmende hoeveelheid difosforpentoxyde afkomstig van een ander bedrijf verwerken, waarbij voor mest afkomstig van pluimvee die minimale verwerkingsplicht mag worden vervangen door een evenwaardig minimumpercentage aan export ;”. ”.

VERANTWOORDING

Afschaffen van de LAT-plicht. Afschaffen van de 100 %-verwerkingsplicht. Afstemmen van de verwerkingsplicht op de reële productiedruk van de gemeente. Toestaan van substitutie van mest door andere mest bij mestverwerking.

Met het opheffen van § 2 wordt de LAT-plicht afgeschaft. Het principe van het langeafstandtransport is vroeger ontwikkeld om een tussenschot te krijgen tussen het lokale mestgebruik en de lokale mestproductie. In de overschotgebieden werkte zo'n tussenschot kostenverlagend omdat het aanbod en de afzet in evenwicht gebracht werden. De producenten die in de jaren 2000 en 2001 LAT-plichtig waren, zijn in het jaar 2003 voor 100% verwerkingsplichtig. Voor

varkensmest kan in 2003 echter maximaal 10% van de verwerking gerealiseerd worden. Het niet-verwerkte deel (90%) blijft LAT-plichtig. Door de lagere bemestingsnormen voor 2003 ontstaat hierdoor een overaanbod in de witte gemeenten. Daarnaast bepaalt het decreet dat ook bedrijven met een bedrijfsmatige mestproductie van 7.500 kg tot 10.000 kg difosforpentoxyde vanaf 2003 LAT-plichtig zijn en bijgevolg wordt daardoor het overaanbod in de witte gemeenten nog groter. Daar komt ook nog bij dat de wetgeving bepaalt dat witte gemeenten met meer dan 50% kwetsbaar gebied geen mest van langeafstandtransport meer mogen ontvangen. Door de nieuwe kwetsbare gebieden vervallen een aantal gemeenten als afzetgebied. Bovendien geldt voor die gebieden ook de verlaging van de algemene bemestingsnorm. Al die factoren samen zorgen ervoor dat de toestand in niet-kwetsbare witte gebieden onhoudbaar zal worden met een uit de hand lopende concurrentie en mogelijke fraude tot gevolg. Met het almaar meer toepassen van mestscheiding op bedrijfsniveau zou het bovendien milieukundig niet relevant zijn om het effluent van het scheidingsproces over grote afstanden te transporteren. Om de voorgaande redenen, maar zeker ook omwille van de transparantie van de mestproblematiek en de vereenvoudiging van de regelgeving, is het wenselijk de LAT-plicht af te schaffen. Het is belangrijk op te merken dat zowel de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek als de Mina-Raad unaniem voorstander zijn van het afschaffen van de LAT-plicht.

Met het opheffen van § 3, tweede lid, wordt de 100 % verwerkingsplicht voor producenten van wie de bedrijfsmatige mestproductie 10.000 kg difosforpentoxyde of meer bedroeg, opgeheven. Door die bepaling op te heffen, vallen deze bedrijven onder de regeling van artikel 9, § 4. De 100 % verwerkingsplicht wordt immers zowel door de geactualiseerde BBT-studie als door berekeningen van het Steunpunt Duurzame Landbouw als onbetaalbaar beschouwd. De niet-verwerkte overschotten die ontstaan door het opheffen van dit lid worden verschoven naar de veevoederindustrie die voor dit deel een terugnameplicht opgelegd krijgt (cf. amendement nr. 25 tot invoeging van een nieuw artikel 7bis).

De vervanging van § 4, eerste lid, maakt het mogelijk de mestverwerkingplicht af te stemmen op de werkelijke bedrijfssituatie. In de eerste plaats wordt door die wijziging rekening gehouden met de 'reële productiedruk' in plaats van met de 'oorspronkelijke productiedruk' van de gemeente, zodat de mestverwerkingplicht steunt op de werkelijke situatie en niet op een theoretische situatie. Daarnaast werkt deze wijziging ook een ongerijmdheid uit het bestaande decreet weg. Door deze wijziging kunnen immers bedrijven waarvan de werkelijke productie daalt, opnieuw vrijgesteld worden van de mestverwerkingplicht en omgekeerd.

De vervanging van § 4, tweede lid, maakt het mogelijk dat producenten kunnen kiezen op welke wijze zij de verwerkingsplicht nakomen, hetzij door het verwerken van hun eigen mestoverschotten, hetzij door het verwerken van een hiermee overeenstemmende hoeveelheid nutriënten van een ander bedrijf. Het resultaat van deze substitutiemogelijkheid is dat de noodzakelijke hoeveelheid nutriënten to-

taal verwerkt zal worden, maar voor de gehele sector tegen een veel lagere kostprijs.

AMENDEMENT Nr. 24

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 6bis (nieuw)

Een artikel 6bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 6bis

In artikel 9 van hetzelfde decreet, worden § 7 en § 8 geschrapt.”.

VERANTWOORDING

Schrappen van de 75%-verwerkingsplicht bij de overname van een inrichting ; schrappen van de overdracht van de verwerkingsplicht bij het opsplitsen van een bedrijf.

In het kader van het samenvoegen en verplaatsen van bedrijven, zoals voorzien in artikel 24 van het voorliggend ontwerp van decreet, geeft artikel 9, § 7 en § 8, van het huidige decreet aanleiding tot zeer onrechtvaardige situaties. Het voorliggend ontwerp van decreet is een grove aantasting van het gelijkheidsbeginsel en geeft aanleiding tot ongeoorloofde discriminaties. Voorbeelden van de mestbank tijdens de commissiewerkzaamheden toonden aan dat het decreet leidt tot situaties waarbij bedrijven met een gelijke grootte niet gelijk behandeld worden. Dit amendement laat toe alle bedrijven op eenzelfde wijze te behandelen.

AMENDEMENT Nr. 25

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 7bis (nieuw)

Een artikel 7bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 7bis

In hetzelfde decreet wordt een artikel 9ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 9ter

§ 1. Aan elke veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder wordt een terugnameplicht van nutriënten opgelegd.

§ 2. De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder levert elk jaar vóór 31 januari een attest aangaande het voorgaande kalenderjaar af aan de producent, afnemer van zijn veevoeder, waarop ten minste is vermeld :

- *de naam en het adres van de zetel van de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder ;*
- *de naam, het adres en mestbanknummer van de producent aan wie veevoeder geleverd werd ;*
- *het adres van de inrichting waar veevoeder geleverd werd ;*
- *de samenstelling aan nutriënten en de hoeveelheid van elk type voeder dat voor de diercategorieën varkens en pluimvee als vermeld in artikel 5 werd geleverd evenals de totale hoeveelheid in kg difosforpentoxyde en stikstof, die op vermelde inrichting in het voorgaande kalenderjaar zijn geleverd.*

De producent stuurt deze attesten mee bij zijn eerstvolgende aangifte.

§ 3. De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder doet voor 31 januari aangifte bij de Mestbank van de totale hoeveelheid stikstof en difosforpen-

toxyde die in het voorgaande kalenderjaar geleverd werd aan Vlaamse producenten voor de diercategorieën varkens en pluimvee als vermeld in artikel 5.

§ 4. De Mestbank controleert de attesten, afgegeven aan de producenten en de aangiften van de veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder en berekent jaarlijks de totale hoeveelheid difosforpentoxyde die in de vorm van veevoeder aan de bedrijven voor de diercategorieën varkens en pluimvee geleverd werd.

De Mestbank berekent ook de totale hoeveelheid mestoverschot in kg difosforpentoxyde die moet worden teruggenomen door de veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder. Die hoeveelheid is gelijk aan de som van de bedrijfsmatige mestoverschotten van bedrijven met een productie van meer dan 10.000 kg difosforpentoxyde, gelegen in een gemeente met een reële gemeentelijke productiedruk van meer dan 100 kg difosforpentoxyde per hectare verminderd met de som van de bedrijfsmatige mestoverschotten die deze bedrijven zelf moeten verwerken conform artikel 9, § 4.

Voor 15 september van het jaar van de aangifte deelt de Mestbank aan de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder per aangetekende brief mee hoeveel difosforpentoxyde in totaal in de vorm van dierlijke mest of bewerkte dierlijke mest er het volgende kalenderjaar moet worden teruggenomen. De terug te nemen hoeveelheid wordt pro rata verdeeld over alle veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder op basis van hun totale levering difosforpentoxyde aan de Vlaamse producenten.

De teruggenomen nutriënten in de vorm van dierlijke mest moeten worden verwerkt conform de bepaling van artikel 2, 22°.

§ 5. De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder meldt 24 uur vooraf aan de Mestbank :

- *de naam, het adres en het mestbanknummer van de producent waar de nutriënten worden afgehaald ;*
- *de hoeveelheid af te halen difosforpentoxyde ;*
- *de soort en de vorm van de mest waarin deze nutriënten vervat zijn ;*
- *de bestemming van deze nutriënten.*

De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder geeft binnen 24 uur na terugname een attest af aan

de producent met daarop de soort, de vorm en de hoeveelheid afgehaalde nutriënten.

§ 6. De Mestbank controleert de terugnameplicht van de nutriënten en publiceert elk jaar vóór 15 september een lijst van de veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder die niet of slechts gedeeltelijk aan hun terugnameplicht, vermeld in § 1, § 3 en § 4 voldaan hebben.

§ 7. Dit artikel treedt in werking op 1 januari 2004 tenzij met de veevoederfabrikanten en invoerders van veevoeder terzake een milieubeleidsovereenkomst werd afgesloten die uiterlijk in werking treedt op 31 december 2003.”.

VERANTWOORDING

Opleggen van een terugnameplicht van nutriënten aan veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder (in werking vanaf 1 januari 2004 tenzij een MBO wordt afgesloten).

Dit amendement voegt een artikel 9ter in waardoor aan elke veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder een terugnameplicht van nutriënten wordt opgelegd. Die terugnameplicht slaat op de hoeveelheid nutriënten die vrijkomt door het afschaffen van de 100 % verwerkingsplicht voor de individuele boeren. Hierdoor wordt voor het eerst de veevoedersector mee verantwoordelijk gesteld voor het oplossen van de mestproblematiek in Vlaanderen, gezien die sector nutriënten importeert. Op basis van de totale hoeveelheid geleverde nutriënten aan de varkens- en pluimveebedrijven in Vlaanderen berekent de Mestbank de totale hoeveelheid terug te nemen nutriënten door de veevoedersector en pro rata de terugnameplicht van elke veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder individueel. De Mestbank beschikt voor deze berekeningen over een dubbele controle. Zo ontvangt zij van elke boer individueel bij de mestbankaangifte een attest van de ontvangen voeders. Daarnaast moeten ook de veevoederfabrikanten en invoerders van veevoeders bij de Mestbank een aangifte doen van de geleverde voeders. Verder regelt dit artikel de wijze waarop veevoederfabrikanten en invoerders van veevoeder aan hun verwerkingsplicht kunnen voldoen. Ten slotte controleert de Mestbank de terugnameplicht van nutriënten en publiceert zij elk jaar een lijst van veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder die niet of slechts gedeeltelijk aan hun terugnameplicht hebben voldaan.

Aansluitend bij dit amendement wordt door het amendement nr. 33 tot aanvulling van artikel 21, § 6, van het Mestdecreet een mogelijkheid tot het innen van een superheffing aan veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder ingesteld en worden door het amendement nr. 37 tot aanvulling van artikel 37, § 3, strafbepalingen ten aanzien veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder mogelijk gemaakt.

AMENDEMENT Nr. 26

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 7ter (nieuw)

Een artikel 7ter invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 7ter

In artikel 11, § 1, van hetzelfde decreet, wordt een 16° toegevoegd, dat luidt als volgt :

“16° het uiterlijk op 1 januari meedelen aan de producent welke hoeveelheid P₂O₅ en N deze producent op basis van de bepalingen van artikel 9 dient te verwerken in het lopende jaar ; bij wijze van overgang dient voor het jaar 2003 de mededeling of een bedrijf al of niet verwerkingsplichtig is op basis van artikel 9, § 4, en welke de te verwerken hoeveelheid P₂O₅ en N is, te gebeuren voor 1 mei 2003.”.

VERANTWOORDING

Mededelingsplicht van de Mestbank aan de veehouder van de te verwerken hoeveelheid nutriënten.

Het mestdecreet is zo complex geworden dat het voor de veehouders haast onmogelijk is zelf te berekenen welke hoeveelheid nutriënten ze verplicht moeten verwerken. Teneinde zware heffingen en boetes te voorkomen, verplicht dit amendement de Mestbank om de veehouders in te lichten welke hun verwerkingsplicht voor het lopende jaar bedraagt.

AMENDEMENT Nr. 27

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 8bis

Een artikel 8bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 8bis

In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 6bis wordt vervangen door wat volgt :

“§ 6bis. Onverminderd de kwetsbare zones water, aangewezen in § 6, 1° en 2°, worden overeenkomstig §§ 2 tot en met 5 vanaf 2002 kwetsbare zones water jaarlijks opnieuw aangewezen op basis van de meetresultaten van de voorbije meetperiode die loopt van 1 november tot 31 oktober. Die aanwijzing van kwetsbare zones wordt van kracht op 1 januari van het volgende jaar.” ;

2° § 8 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 8. Voor de teelten en teeltcombinaties op percelen in de kwetsbare zones water zoals aangewezen in § 6, 3°, en ter uitvoering van § 6bis, is een algemene derogatie toegestaan van de maximale bemestingshoeveelheden, bedoeld in § 7, indien voldaan is aan de volgende algemene objectieve criteria overeenkomstig bijlage III, 2, b), van de EG-richtlijn 91/676/EEG :

- lange groeiperiode ;*
- gewassen met hoge stikstofopname.*

Ter uitvoering van het eerste lid is een algemene derogatie toegestaan voor die teelten of teeltcombinaties waarbij :

- een lange groeiperiode beantwoordt aan een totale effectieve groeiperiode van minstens 6 maanden, waarvan minstens 5 maanden significante stikstofopname in de periode met intensieve mineralisatie van 15 maart tot 15 oktober ;*

- een hoge stikstofopname wordt gerealiseerd indien de teelt of teeltcombinatie in totaal meer dan 225 kg stikstof per hectare opneemt.

De algemene derogatie wordt toegestaan tot maximaal de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof en kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen per ha en per jaar :

<i>Gewasgroep</i>	<i>Difosfor-pentoxide</i>	<i>Totale stikstof</i>	<i>Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen</i>
<i>Grasland</i>	<i>120</i>	<i>450</i>	<i>230</i>
<i>Maïs, voorafgegaan door 1 snede gras</i>	<i>115</i>	<i>310</i>	<i>230</i>
<i>Wintertarwe, gevolgd door een niet-vlinderbloemige groenbemester</i>	<i>100</i>	<i>275</i>	<i>200</i>
<i>Suikerbieten</i>	<i>100</i>	<i>275</i>	<i>200</i>
<i>Voederbieten</i>	<i>100</i>	<i>275</i>	<i>200</i>
<i>Spruitkool</i>	<i>100</i>	<i>275</i>	<i>200</i>

„.”.

VERANTWOORDING

Derogatie waarbij de totale stikstofnorm hoger ligt dan in het huidige decreet, namelijk op 10% onder het economisch optimum voor de teelt.

De bemestingsnormen die dit amendement voorstelt, wijken enkel af van de bemestingsnormen in het huidige decreet wat betreft kg difosforpentoxyde en kg totale stikstof voor de gewasgroepen grasland en maïs voorafgegaan door 1 snede gras.

De norm voor de hoeveelheid stikstof uit dierlijke en andere meststoffen tot waar gederogeerd mag worden, is bepaald door de Europese nitraatrichtlijn. De normen voor wintergranen, suikerbieten, voederbieten en spruitkool maken een economische rendabele teelt mogelijk. De normen in het huidige decreet voor kg difosforpentoxyde en kg totale stikstof voor grasland en maïs voorafgegaan door 1 snede gras maken een normale teelt echter onmogelijk.

Uit het verslag van de stuurgroep Vlaamse mestproblematiek van 17 mei 2002, punt 2, ‘Toelichting wetenschappelijk onderzoek derogatieverzoek voor Vlaanderen’ blijkt : “De normen voor de totale stikstof zijn overgenomen uit het decreet en niet getoetst in hoeverre zij voldoen voor een normale teelt. Europa heeft het enkel over een beperking van N uit dierlijke mest tot 170 kg”. De in het decreet voorgestelde normen voor kg difosforpentoxyde en kg totale stikstof voor grasland en maïs voorafgegaan door 1 snede gras, die verder gaan dan verplicht wordt door Europa, zijn dus overgenomen van de normen voor de huidige “kwetsbare zones water”. In tegenstelling tot de nieuw afgebakende kwetsbare gebieden, bestaat in de huidige kwetsbare zones water de mogelijkheid tot het afsluiten van beheersovereenkomsten om de verminderde opbrengsten door de lage bemestingsnormen te compenseren (mits de vrijwillige toepassing van nog iets lagere bemestingsnormen). In de nieuwe kwetsbare gebieden is er geen enkele mogelijkheid om de economische verliezen door de te lage bemestingsnormen te recupereren.

De normen die dit amendement voorstelt, zijn wel wetenschappelijk onderbouwd. Vooreerst is het belangrijk nog eens te vermelden dat de Europese nitraatrichtlijn geen nominatieve normen vastlegt voor de totale hoeveelheid stikstof en difosforpentoxyde. De Europese nitraatrichtlijn legt enkel de maximale hoeveelheid vast voor stikstof uit dierlijke en andere meststoffen. De hoeveelheid stikstof die nodig is voor een normale teelt grasland en maïs voorafgegaan door 1 snede gras, bedraagt respectievelijk 500 en 340 kg N/ha. Deze cijfers zijn onderbouwd door de wetenschappelijke delegatie van de stuurgroep Vlaamse mestproblematiek in 1998 en herbevestigd in de vergadering van 3 september 2002. Daarom worden in het mestdecreet deze cijfers ook gebruikt als normen voor de teelt in niet-kwetsbare gebieden. Uit het antwoord van de Europese Commissie op het derogatieverzoek van Denemarken, dat aanvaard werd, blijkt dat “de normen voor stikstofbemesting moeten worden verlaagd met 10% beneden het economisch optimum” (Beschikking van de commissie van 18 november 2002, 2002/915/EG). De normen die dit amendement voorstelt, zijn gebaseerd op het goedgekeurde derogatieverzoek van Denemarken. De economische teeltoptima 500 en 340 kg N/ha worden met 10 procent verlaagd tot respectievelijk 450 en 310 kg N/ha. De normen voor difosforpentoxyde worden in verhouding gebracht tot de normen voor totale stikstof. Belangrijk hierbij is op te merken dat noch de nitraatrichtlijn, noch het derogatieverzoek van Denemarken, melding maakt van nominatieve normen voor difosforpentoxyde.

AMENDEMENT Nr. 28

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 9

Dit artikel vervangen door wat volgt :

“Artikel 9

In artikel 15ter, § 2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999 en 3 maart 2000, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Voor bedrijven die in 1997 (aangifte 1998) de status van gezinsveeteeltbedrijf hadden verworven en voor bedrijven die de status gezinsveeteeltbedrijf niet hadden verworven en die een mestproductie hadden van minder dan 300 kg difosforpentoxyde in het productiejaar 1997, wordt ontheffing van het verbod, bedoeld in § 1, gegeven voor die percelen binnen deze gebieden die conform de aangifte op cartografisch materiaal in 1994 behoorden tot de oppervlakte cultuurgronden die tot het bedrijf behoren voorzover :

- het akkers en intensief grasland betreft ;*
- die percelen op 31 december 1998 onder deze ontheffing vielen.*

In geval van deze ontheffing gelden de bemestingsnormen zoals bedoeld in § 8.”.

VERANTWOORDING

Verlenging ontheffing voor akkerland en intensief grasland in natuurgebied.

Deze wijziging van artikel 15ter, § 2, eerste lid, verlengt voor gezinsveeteeltbedrijven en akkerbouwbedrijven de ontheffing voor akkerland en intensief grasland, gelegen in natuurgebied. Op die manier worden onrechtvaardig ont-nomen rechten uit het verleden hersteld.

AMENDEMENT Nr. 29

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 14

In 5° wordt de voorgestelde tekst van 3°, a), vervangen door wat volgt :

“a) voor grasland : zode-injectie ofwel sleepslang-techniek ofwel voor percelen met een oppervlakte kleiner dan 25 are in de periode van 15 februari tot 31 maart door de mest te spreiden bij regen.”.

VERANTWOORDING

Vrijstelling voor kleine percelen voor het injecteren van mest.

Voor graslandpercelen kleiner dan 25 are is het vaak onmogelijk om mest toe te dienen met zode-injectie of sleepslangtechniek. Voor deze percelen is de toegankelijkheid voor mestinjecteurs een zeer groot probleem. Dit amendement stelt voor om deze kleine percelen vrij te stellen van de verplichting om zode-injectie of sleepslangtechniek toe te passen. De bepaling dat de mest gespreid moet worden bij regen en enkel in de periode van 15 februari tot 31 maart, zorgt ervoor dat de ammoniakemissie tot een minimum beperkt wordt.

AMENDEMENT Nr. 30

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 14

Een 6°bis invoegen, dat luidt als volgt :

“6°bis in § 6, 1°, worden de woorden “voor wat betreft artikel 17, § 1, 1°, 2° en 3°,” vervangen door de woorden “voor wat betreft artikel 17, § 1, 1°, 2° en 3°, en § 2, ”.”

VERANTWOORDING

Mogelijkheid tot uitzonderingen op de uitrijperiode, ook in kwetsbare gebieden.

Dit amendement creëert de mogelijkheid voor de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu om in uitzonderlijke situaties, bijvoorbeeld bij hevige regenval, een afwijking toe te staan met betrekking tot de periode waarin het verboden is mest op te brengen op gronden zoals bepaald in artikel 17, § 2. Meer in het bijzonder voor de kwetsbare gebieden had de minister deze bevoegdheid nog niet. Dit amendement geeft de minister deze bevoegdheid, zodat de problemen die zich stelden eind augustus 2002 niet meer voorvallen.

AMENDEMENT Nr. 31

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 19

Aan de bij 3° voorgestelde wijzigingen een 3° en een 4° toevoegen, die luiden als volgt :

“3° na het eerste lid, wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Aan de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder die niet heeft voldaan aan de mestverwerkingsplicht, bedoeld in artikel 9ter, wordt jaarlijks een superheffing opgelegd ; het bedrag van die superheffing SH3 wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$SH3 = (VPVp - GVVp) \times X_{vvp}$$

waarin :

- VPVp = de verwerkingsplicht van de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder van de terug te nemen nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, zoals bepaald in artikel 9ter ;*
- GVVp = de conform de aangifte gerealiseerde verwerkingsplicht van de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder van de terug te nemen nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde ;*
- X_{vvp} = de superheffingsvoet voor de niet-gerealiseerde mestverwerkingsplicht (terugnameplicht), bedoeld in artikel 9ter.” ;*

4° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt :

“De heffingsvoeten, bedoeld in het eerste en het tweede lid, worden als volgt vastgesteld :

- X_{spn} =*
 - 0 / kg N voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;*
 - 1 / kg N vanaf het productiejaar 2003 ;*

- $X_{spp} =$
 - 0 / kg P_2O_5 voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - 1 / kg P_2O_5 vanaf het productiejaar 2003 ;
- $X_{vn} =$
 - 0 / kg N voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - 1 / kg N vanaf het productiejaar 2003 ;
- $X_{vp} =$
 - 0 / kg P_2O_5 voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - 1 / kg P_2O_5 vanaf het productiejaar 2003 ;
- $X_{vvp} = 3 / \text{kg } P_2O_5 \text{ vanaf het productiejaar 2004.}''.$

VERANTWOORDING

Superheffing voor veevoederfabrikanten en invoerders van veevoeder ; nieuwe heffingsvoeten superheffing voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 : 0 euro.

De voorgestelde aanvulling van artikel 21, § 6, eerste lid, creëert de mogelijkheid om aan de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder, die niet voldaan heeft aan de mestverwerkingsplicht, een superheffing op te leggen.

De voorgestelde wijziging van artikel 21, § 6, tweede lid, wijzigt de heffingsvoeten van de superheffing SH1 en van de superheffing SH2 en stelt een heffingsvoet voor superheffing SH3 vast. Door de onzorgvuldige afhandeling van de dossiers bij het toekennen van de nutriëntenhalte is het niet wenselijk de huidige heffingsvoeten van superheffing SH1 voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 toe te passen. Evenmin is het wenselijk om door het grote tekort aan operationele mestverwerkinginstallaties en het feit dat de mestbank heeft nagelaten om te participeren aan en initiatieven te nemen tot uitbouw en exploitatie van centrale mestverwerkingseenheden (artikel 6, § 1, 6°), voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 de huidige heffingsvoeten van superheffing SH2 toe te passen.

AMENDEMENT Nr. 32

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 22

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Verhindert het verlengen van de standstill van 2005 tot 2007.

Dit amendement verhindert dat de standstill verlengd kan worden van 2005 tot 2007. Voor CD&V is het onaanvaardbaar dat de sector nu reeds gestraft wordt met een mogelijke verlenging van de standstill, vooraleer zij de kans heeft gekregen om aan te tonen dat het mestprobleem opgelost kan worden. Het tweede deel van dit artikel geeft de Mestbank meer tijd om een aantal berekeningen uit te voeren, die zij reeds had moeten doen. De Mestbank heeft deze berekeningen niet tijdig uitgevoerd. Voor CD&V hoeft zij hiervoor niet meer tijd te krijgen. De Vlaamse boeren krijgen van de Mestbank ook nooit meer tijd.

AMENDEMENT Nr. 33

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 23

5° wordt geschrapt.

VERANTWOORDING

Verhindert het verlengen van de nutriëntenhalte van 2005 tot 2007.

Dit amendement schrapt de verlenging van de nutriëntenhalte van 2005 tot 2007. De verlenging van de nutriëntenhalte tot 2007 is een aanzet tot permanente productierechten of verhandelbare mestquota's. CD&V kan hier onmogelijk mee akkoord gaan want productierechten werken

enkel kostprijsverhogend en vormen zo een nieuw concurrentienadeel voor de Vlaamse veehouderij.

AMENDEMENT Nr. 34

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 23

In 6° voorgestelde tekst van § 10, vervangen door wat volgt :

“§ 10. In geval de op basis van § 1, 2 of 3 toegekende nutriëntenhalte NHn en/of NHP van een landbouw- en/of veeteeltinrichting, lager is dan de in de milieuvergunning vergunde productie, dan wordt voor de landbouw- en/of veeteeltinrichtingen waaraan een nutriëntenhalte toegekend werd, op voorlegging door de vergunningshouder van de toegekende milieuvergunning, de nutriëntenhalte NHn en NHP herberekend en ambtshalve toegekend op basis van 75% van de in deze milieuvergunning vastgelegde vergunde productie. Indien echter een hogere productie wordt bewezen op basis van de mestaangifte van het aanslagjaar 2001 die de in deze milieuvergunning vastgelegde vergunde productie niet overschrijdt, wordt deze laatste productie als basis voor de herberekening in aanmerking genomen. Deze herberekende nutriëntenhalte geldt met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2002 en wordt alleen toegekend voorzover er voor het aanslagjaar 2003 minstens één aangifteplichtige gekend is bij de Mestbank. De voorwaarden en bepalingen vermeld in § 1 bis, § 2, § 4, eerste lid, § 5, § 8 en § 9 blijven van toepassing bij de herberekening.”.

VERANTWOORDING

Correcte vertaling van de resolutie nutriëntenhalte :

- * 85%-regel productie 2000 valt weg.
- * geeft een oplossing aan de niet-bestaande bedrijven.

Dit amendement voorziet, in tegenstelling tot het ontwerp van decreet, in een correcte vertaling van de resolutie nutriëntenhalte, die unaniem door de commissie Leefmilieu werd aangenomen. Het voorliggend ontwerp van decreet creëert een discriminatie tussen bedrijven met een kleine

en een grote overschrijding van hun initieel toegekende nutriëntenhalte en dit ten voordele van hen die de grootste overschrijding hebben. Bedrijven met een kleine overschrijding van de initieel toegekende nutriëntenhalte worden door het ontwerp van decreet gestraft doordat ze niet meer voor een herziening in aanmerking komen. Door het schrappen van de 85%-regel ten opzichte van de productie 2000, wordt de tekst conform de unaniem goedgekeurde resolutie en worden alle producenten gelijk behandeld. Door het weglaten van de zinsnede “§ 1” in de laatste zin, voorziet dit amendement ook in een oplossing voor de niet-bestaande bedrijven. Het ontwerp van decreet, gewijzigd in commissie door de meerderheidspartijen, geeft geen oplossing voor de niet-bestaande bedrijven, dit was nochtans bij de resolutie nutriëntenhalte duidelijk afgesproken.

AMENDEMENT Nr. 35

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 24

In 2° worden de voorgestelde tekst van c), 4), de zinsnede “die niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en” en de zin “Het gedeelte dat kan bijdragen tot de uitbreiding wordt beperkt tot 75% van de vergunning en tot 75% van de nutriëntenhalte van de stop te zetten veeteeltinrichting” geschrapt.

VERANTWOORDING

Mogelijkheid tot uitbreiding ook in ruimtelijk kwetsbaar gebied ; schrappen van de afroaming van 25% van de nutriëntenhalte en de vergunning bij samenvoegen.

De koppeling van het begrip ‘ruimtelijk kwetsbare gebieden’ aan het mestdecreet is een vorm van oneigenlijke wetgeving, in casu natuurbehoud, ten nadele van de landbouwers. Met betrekking tot milieuvergunningen bepaalt immers de Vlarew-wetgeving aan welke eisen een bedrijf moet voldoen. Het is dan ook vanuit de Vlarew-wetgeving dat nagegaan moet worden of een bestaand bedrijf al dan niet kan uitbreiden.

Het verwijderen van de laatste zin, schrapt de zinloze afroaming van 25%. Samenvoegen en verplaatsen heeft tot doel de onrendabele bedrijfsvoering van producenten die op verschillende plaatsen dieren houden opnieuw efficiënt te maken. Door het inleveren van 25% van de nutriëntenhalte en de milieuvergunning bij samenvoegen, worden deze bedrijven gestraft die eigenlijk voordeel zouden moeten heb-

ben van deze regeling. Hele grote bedrijven die op verschillende plaatsen produceren, hebben geen behoefte om alles te concentreren op één plaats. Zij zullen dus niet verplaatsen en bijgevolg ook niet inleveren. De kleine bedrijfjes daarentegen zullen niet kunnen verplaatsen omdat zij door de inlevering nog 25% kleiner worden en zo minder goed kunnen concurreren met hun grotere collega's.

AMENDEMENT Nr. 36

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 24

In 2° wordt in de voorgestelde tekst van c) de laatste zin “Voor de gevallen, vermeld onder 4), 5) en 6), moeten de stallen voldoen aan door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden met betrekking tot ammoniakemissies en de toepassing van beste beschikbare technieken” geschrapt.

VERANTWOORDING

Samenvoegen en/of verplaatsen, loskoppelen van bijkomende regels i.v.m. ammoniakemissie.

In het mestdecreet bijkomende eisen stellen aan stallen voor het samenvoegen en verplaatsen is een vorm van oneigenlijke wetgeving ten nadele van de landbouwers. Met betrekking tot milieuvergunningen bepaalt immers de Vlarew-wetgeving aan welke eisen een inrichting moet voldoen. Dit amendement voorkomt het oneigenlijk gebruik van het mestdecreet om strengere eisen te stellen dan de geldende Vlarew-wetgeving voorziet.

AMENDEMENT Nr. 37

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 24

3° en 4° worden geschrapt.

VERANTWOORDING

Verhindert het verlengen van de nutriëntenhalte van 2005 tot 2007.

Dit amendement schrapt de verlenging van de nutriëntenhalte van 2005 tot 2007. De verlenging van de nutriëntenhalte tot 2007 is een aanzet tot permanente productierechten of verhandelbare mestquota's. CD&V kan hier onmogelijk mee akkoord gaan want productierechten werken enkel kostprijsverhogend en vormen zo een nieuw concurrentienadeel voor de Vlaamse veehouderij.

AMENDEMENT Nr. 38

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 26

In de voorgestelde tekst worden het tweede, derde en vierde streepje geschrapt.

VERANTWOORDING

Geen vrijstelling voor de nutriëntenhalte voor het beheer van natuurreservaten, militaire domeinen en dijken.

Dit amendement staat geen vrijstelling toe voor de regeling met betrekking tot de nutriëntenhalte voor veeteeltinrichtingen verbonden aan het beheer van erkende natuurreservaten en Vlaamse natuurreservaten, voor veeteeltinrichtingen verbonden aan het beheer van militaire domeinen en voor veeteeltinrichtingen verbonden aan het beheer van dijken. Bepaalde veeteeltinrichtingen een vrijstelling geven voor de regeling van de nutriëntenhalte is een schending van het gelijkheidsbeginsel. De natuurverenigingen zijn

steeds vragende partij geweest voor het instellen van een nutriëntenhalte. Het zou ten opzichte van de boeren dan ook bijzonder oneerlijk zijn de natuurverenigingen die reservaten beheren, vrij te stellen van deze nutriëntenhalte.

jaren op zich laat wachten, legt dit amendement de aangekondigde evaluatie decretaal vast.

AMENDEMENT Nr. 39

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 27bis

Een 27bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 27bis

Aan artikel 34 van hetzelfde decreet, wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3. Voor 1 oktober 2003 wordt door de Mestbank een rapport ter evaluatie aan het Vlaams Parlement voorgelegd met hierin minstens :

- een inventarisatie van de knelpunten in het decreet ;*
- een grondige evaluatie van de LAT-plicht ;*
- een grondige evaluatie van de knelpunten bij de verwerking van dierlijke mest ;*
- een studie van de mogelijkheden tot bedrijfsuitbreiding mits verwerking van de bijkomende mestproductie.”.*

VERANTWOORDING

Verplichte, grondige evaluatie van de grootste knelpunten van het mestdecreet.

Tijdens de commissiewerkzaamheden werd nogmaals een grondige evaluatie van het mestdecreet, de LAT-plicht en de mestverwerking aangekondigd. Om te voorkomen dat weeral eens veel beloofd werd, maar de uitvoering opnieuw

AMENDEMENT Nr. 40

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever na indiening van het verslag

Artikel 30

Een 10° toevoegen, dat luidt als volgt :

“10° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt een 6° toegevoegd, dat luidt als volgt :

“6° de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder die aan de producenten geen of slechts gedeeltelijk attesten heeft afgegeven of bij de Mestbank geen of slechts een gedeeltelijke aangifte heeft gedaan.”.

VERANTWOORDING

Strafbepalingen voor veevoederfabrikanten en invoerders van veevoeder die hun verplichtingen niet nakomen.

Dit amendement maakt het mogelijk de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder, die aan de producenten geen of slechts gedeeltelijk attesten heeft afgegeven of aan de Mestbank geen of slechts een gedeeltelijke aangifte heeft gedaan, te straffen met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van honderd frank tot honderdduizend frank, of met één van deze straffen alleen.